

Στρατηγού Απομνημονεύματα

Μακρυγιάννη :

Βιβλίον Γ. 1833-1843

– Ἄν τὸν βάλετε ὀμπρός, τοῦ εἶπα, τότε εἶναι λαμπρός, εἶδὲ εἶναι πονοκεφαλισμὸς καὶ λόγια ξερά. Κι’ ἂν γένουν αὐτὰ καὶ δὲν ἀκούσετε τοὺς ἀπατεῶνες, τότε θὰ λέγεστε σωτῆρες τῆς πατρίδος καὶ Βασιλέως καὶ θὰ δοξάζεται τ’ ὄνομά σας ὅσο στέκει ἡ Ἑλλάς.

Εἶχα δυὸ ἀγάλματα περίφημα, μιὰ γυναῖκα κι’ ἓνα βασιλόπουλο, ἀτόφια – φαίνονταν οἱ φλέβες• τόση ἐντέλειαν εἶχαν. Ὅταν χάλασαν τὸν Πόρον, τᾶχαν πάρει κάτι στρατιῶτες καὶ εἰς τ’ Ἄργος θὰ τὰ πουλοῦσαν κάτι Εὐρωπαίων• χίλια τάλαρα γύρευαν. Ἄντεσα κι’ ἐγὼ ἐκεῖ, πέρναγα• πῆρα τοὺς στρατιῶτες, τοὺς μίλησα• « Αὐτά, καὶ δέκα χιλιάδες τάλαρα νὰ σᾶς δώσουνε, νὰ μὴν τὸ καταδεχτῆκε νὰ βγοῦν ἀπὸ τὴν πατρίδα μας. Δι’ αὐτὰ πολεμήσαμεν. (Βγάζω καὶ τοὺς δίνω τρακόσια πενήντα τάλαρα)• κι’ ὅταν φιλιωθοῦμεν μὲ τὸν Κυβερνήτη (ὅτι τρωγόμαστε), τὰ δίνω καὶ σᾶς δίνει ὅ,τι τοῦ ζητήσετε διὰ νὰ μείνουν εἰς τὴν πατρίδα ἀπάνου». Καὶ τάχα κρυμμένα. Τότε μὲ τὴν ἀναφορά μου τὰ πρόσφερα τοῦ Βασιλέως νὰ χρησιμέψουν διὰ τὴν πατρίδα.]

Παρουσιάστηκα εἰς τὴν Μεγαλειότη του καὶ πῆρε τὴν εὐκαρίστησιν διὰ τὴν καλή μου διαγωγή• κι’ εὐκαριστήθη διὰ τὴν ἀναφορά μου, ὅπου τοῦ ἀνάφερα τὶς παλιές μου δούλεψες, καὶ διὰ τὰ ὠραῖα ἀγάλματα. Τοῦ εἶπα• «Ὡς διὰ τὶς δούλεψες ἡ Μεγαλειότη σου εἶσαι γενικὸς πατέρας καὶ οἱ ὑπήκοοί σου εἶναι τὰ παιδιά σου καὶ νὰ τὰ δικιώσης. Τ’ ἀγάλματα εἶναι γερὰ πράματα, τὰ προσφέρνω δῶρον εἰς τὸν γενικὸν πατέρα νὰ χρησιμέψουν διὰ τὴν πατρίδα μας. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔκαμαν τὰ χρέη τους πρὸς τὴν πατρίδα κι’ ἂν κάμαμεν καὶ μεγάλα λάθη ἀναμεταξύ μας, τώρα ὅπου κόπιασες ἡ Μεγαλειότη σου θέλομεν δουλέψει μὲ πίστη κι’ ἀφοσίωσιν• καὶ νὰ εἶναι εἰς τὴν εὐνοιάν σου οἱ ἀγωνισταί, θρησκευτικοί, πολιτικοί καὶ στρατιωτικοί, καὶ νὰ βάλῃς τ’

ἀγαθά σου αἰσθήματα νὰ δικιωθοῦν ὅτι ἀπὸ αὐτοὺς ἔγινε
βασίλειον ἡ πατρίς• καὶ νὰ μὴν ἀκοῦς τοὺς ἀπατεῶνες, ὅτι
αὐτῆνοι κατήντησαν τὴν πατρίδα σὲ κίντυνον». [...]